

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobci: M. K., narozený ....., a zároveň zákonný zástupce nezletilých žalobců E. K., narozené ....., O. a F. K., narozených ....., všichni bytem .....,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, IČ 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 10.12.2018 proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24.10.2018 č.j. MPSV-2018/212056-914 a č.j. MPSV-2018/212421-914 o mimořádnou okamžitou pomoc,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno

rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech pomoci v hmotné nouzi rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 24.10.2018.

2. **Dne 15.1.2019** byla zdejšímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze doručena včasná žaloba žalobce, který je současně zákonným zástupcem nezletilých žalobců výše uvedených, ze dne 10.12.2018 předaná k poštovní přepravě dne 12.12.2018. Z podané žaloby bylo patrné, že žalobce se domáhá přezkoumání napadených rozhodnutí žalovaného ze dne 24.10.2018 č.j. MPSV-2018/212056-914 (týká se nezletilých dětí žalobce) a č.j. MPSV-2018/212421-914 (týká se žalobce).

Žalobce se podanou žalobou domáhal uložit žalovanému uhradit protizákonně vydané rozhodnutí zamítnout mimořádnou okamžitou pomoc v celé požadované sumě. Dále uvedl, že vyloučené úřednice Úřadu práce Stříbro D. L. a Bc. D. P. protizákonně zamítají žádosti jím podané. Zde je patrné, že zdejší úřednice opět nenesou odpovědnost, jelikož rodině opětovně protizákonně zamítli žádosti. Dále žalobce požadoval uložit žalovanému řádně prošetřit podvody úřednic na Úřadu práce Stříbro a MPSV Plzeň a o tomto podat ve lhůtě navrhovateli vyjádření. Opět se zde prokázal úmysl vše podvodně zamítnout, žalobce proto požadoval, aby to prošetřilo MPSV Praha. Také požadoval uložit žalovanému, aby mu uhradil úhradu za neoprávněný zásah do jeho osobnostních práv a jeho rodiny sumu 10.000.000 Kč, jelikož žalobci a rodině neustále vznikají další a další dluhy. Žalobce se snažil vše řešit s žalovaným od roku 2015, kdy žádal poprvé pomoc, která mu byla nejdříve odvolacím orgánem vrácena k dalšímu projednání, kdy následně byla opět podvodně s úmyslem zastavena na zdejším úřadě. Odvolací orgán následně zahájil ochranu svých kolegů na jiném pracovišti, místo řádného prošetření situace. Žalobce s rodinou následně nemohli dostát svých závazků a začali vznikat dluhy.

Dále žalobce uvedl, že žalovanému byla dne 3.12.2018 v odvolání poskytnuta možnost vše vyřešit smírným řešením. MPSV Praha má pouze 30 dnů na zahájení jednání o odškodnění. Poté již budou podávány žaloby, tak aby žalobce s rodinou byly nejen zbaveny dluhů způsobených žalovanými úředními osobami na úřadech, ale také dostatečně odškodněny a zabezpečeny, aby nemuseli již žádat o pomoc na zdejších úřadech. Uvedené důvody Úřadu práce Stříbro i MPSV Plzeň, nelze doložit zákony, kdy se opět pouze tvrzeními snaží zastavit řádné prošetření žádostí a vydat nezávislé rozhodnutí.

(Soud poznamenává, že potřebné údaje o nezletilých žalobcích získal z kopie napadených rozhodnutí i rozhodnutí jim předcházejících, které byly připojeny k žalobě, proto žalobce jako zákonného zástupce nezletilých k upřesnění v tomto směru nevyžýval.)

3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 24.10.2018 č.j. MPSV-2018/212056-914** byla zamítnuta odvolání a potvrzena rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) vydaná v souladu se zákonem č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen **zákon**), a to za **I.**) č.j. 6186/2018/STB ze dne 17.9.2018 o zamítnutí žádosti o dávku mimořádná okamžitá pomoc z důvodu nebezpečí sociálního vyloučení podané pod č.j. 5771/2018/STB ze dne 21.8.2018 účastníkem řízení: O. K., narozena ....., zastoupena zákonným zástupcem M. K. (dále jen **žalobce**), za **II.**) č.j. 6178/ 2018/STB ze dne 17.9.2018 o zamítnutí žádosti o dávku mimořádná okamžitá pomoc z důvodu nebezpečí sociálního vyloučení podané pod č.j. 5785/2018/STB ze dne

21.8.2018 účastníkem řízení: F. K., narozen ....., zastoupen žalobcem, a za **III.)** č.j. 6190/2018/STB ze dne 17.9.2018 o zamítnutí žádosti o dávku mimořádná okamžitá pomoc z důvodu nebezpečí sociálního vyloučení podané pod č.j. 5762/2018/STB ze dne 21.8.2018 účastníkem řízení: E. K., narozena ....., zastoupena žalobcem (dále jen **Napadené rozhodnutí I.**). Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalobce jako zástupce nezletilých dětí podal dne 21.8.2018 žádosti o mimořádnou okamžitou pomoc typu ohrožení osoby sociálním vyloučením s výběrem životní situace, že práva a zájmy dětí jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby. V popisu životní situace a účelu použití mimořádné okamžité pomoci je uvedeno, že dítě dávku požaduje na základní potřeby pro sebe, nemá příjem a předpokládaná výše mimořádné okamžité pomoci je 20.000 Kč v každé žádosti. Žalobce žije s manželkou a dětmi ve vlastním domě, do rodiny je vyplácen rodičovský příspěvek ve výši 9.740 Kč, přídavek na tři nezletilé děti v celkové výši 2.400 Kč měsíčně a příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory.

Při šetření v místě dne 13.8.2019 rodiče nezletilých dětí uvedli, že jsou ve svízelné životní situaci, protože mají vysoké dluhy. Otec je nezaměstnaný, matka je na rodičovské dovolené, nepřivydělává si. Tři nezletilé děti nastoupily dne 3.9.2018 do mateřské školy v Kladruzech, kam je rodiče vozí autobusem nebo si vypůjčí auto. Školné činí 500 Kč měsíčně a stravné 37 Kč na den na každé dítě. O mimořádnou okamžitou pomoc bylo požádáno proto, aby mohly být hrazeny náklady na mateřskou školu.

Žalovaný k důvodu podání žádosti o mimořádné okamžité pomoci, který rodina uvedla při šetření v místě i v námitkách v odvolání, tj. úhrada předškolního vzdělávání, jako odvolací správní orgán poznamenal, že dle zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **školský zákon**), výši úplaty za vzdělávání a školské služby stanoví v případě škol a školských zařízení zřízených státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí, ředitel školy nebo školského zařízení. O snížení nebo prominutí úplaty např. z důvodu hmotné nouze rozhoduje ředitel školy nebo školského zařízení. Prostřednictvím mimořádné okamžité pomoci může být poskytnuta pomoc v situacích nepříznivého a mimořádného charakteru (nikoliv opakujícího se), což není případ úhrad za předškolní docházku dítěte. Důvod uvedený v žádostech o mimořádnou okamžitou pomoc, tj. finance na základní potřeby pro nezletilé děti, je primárně řešen opakující se dávkou pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí. Žalovaný se v daném případě ztotožnil s rozhodnutím ÚP dávky mimořádné okamžité pomoci z důvodu nebezpečí sociálního vyloučení nepřiznat. ÚP posuzoval účastníky řízení samostatně, příjmy rodiny v odůvodnění rozhodnutí byly uvedeny z důvodu celkového zhodnocení individuální situace a odůvodněnosti požadovaných jednorázových dávek.

Dále bylo uvedeno, že mimořádná okamžitá pomoc se vždy váže ke konkrétní situaci spojené s výdajem, na který osoba nemá dostatek prostředků. Žalobce uvedl typ mimořádné okamžité pomoci „ohrožení osoby sociálním vyloučením“ a při výběru životní situace, kde měl několik variant, zvolil „moje práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby“. Důvodem zamítnutí žádosti o mimořádnou okamžitou pomoc nebylo dle ÚP neuvedené vyjádření žalobce o jakou osobu a trestnou činnost se jedná, ale nesplnění účelu mimořádné okamžité pomoci, která je poskytována z důvodu ohrožení sociálním vyloučením. Závěrem bylo uvedeno, že odvolací správní orgán, tj. žalovaný, dospěl k závěru, že rozhodnutí (ÚP) nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

4. Dále žaloba směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.10.2018 č.j. MPSV-2018/212421-914, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ÚP ze

dne 17.9.2018 č.j. 6195/2018/STB o zamítnutí žádosti o dávku mimořádná okamžitá pomoc z důvodu nebezpečí sociálního vyloučení podané pod č.j. 5660/2018/STB dne 21.8.2018 (dále jen **Napadené rozhodnutí II.**). Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalobce podal dne 21.8.2018 žádost o mimořádnou okamžitou pomoc typu ohrožení osoby sociálním vyloučením s výběrem životní situace, že práva a zájmy žadatele jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby. V popisu životní situace a účelu použití mimořádné okamžité pomoci je uvedeno, že jsou podané žaloby na úřad práce a MPVS. Finanční prostředky potřebuje pro právní zastoupení a výdaje spojené se soudem. Do kolonky předpokládaná výše mimořádné okamžité pomoci vyplnil žalobce „MAX“. Žalobce žije s manželkou a dětmi ve vlastním domě, do rodiny je vyplácen rodičovský příspěvek ve výši 9.740,- Kč, příspěvek na tři nezletilé děti v celkové výši 2.400,- Kč měsíčně a příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory.

Dle záznamu při šetření v místě dne 13.9.2018 žalobce sdělil, že je ve svízelné životní situaci, protože má vysoké dluhy, je nezaměstnaný a v místě bydliště není žádná práce. Problém je s dopravou do zaměstnání, protože nevlastní motorové vozidlo a z vesnice není autobusové spojení, takže nemůže pracovat na směny. O mimořádnou okamžitou pomoc požádal, aby hlavně vyřešil dopravování do zaměstnání a měl na zaplacení právnických služeb, protože vede několik soudních sporů. V současné době nemá žádné příjmy z výdělečné činnosti, pobírá příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory; má nařízenou exekuci a dne 10.9.2018 mu bylo oznámeno, že jeho účet je blokován.

Také bylo uvedeno, že v zákoně o pomoci v hmotné nouzi je uveden demonstrativní výčet situací, kdy může být poskytnuta dávka mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením. Orgán pomoci v hmotné nouzi může tuto dávku poskytnout i v jiných situacích, kdy osobě hrozí při jejím neposkytnutí sociální vyloučení. Dávku je možné poskytnout bez ohledu na možnost přiznání opakující se dávky pomoci v hmotné nouzi, ale neměla by být poskytnuta společně s opakující se dávkou. Základní dávkou pomoci v hmotné nouzi je opakující se dávka příspěvek na živobytí. Příspěvek na živobytí je určen na úhradu potřeb osoby (společně posuzovaných osob) na úrovni zabezpečující její základní životní podmínky. Jedná se především o zabezpečení stravy, ošacení, obuvi, základních hygienických potřeb, potřeba dopravy apod. Rovněž žalovaný uvedl, že příspěvek na živobytí byl žalobci přiznán od dubna 2016 oznámením č.j. 4221/2016/STB ze dne 25.5.2016 a odejmut ode dne 1.9.2016 rozhodnutím č.j. 8783/2016/STB ze dne 26.10.2016. Žalobce požádal o příspěvek na živobytí až dne 21.8.2018, současně podal žádost o mimořádnou okamžitou pomoc. Odvolacímu správnímu orgánu je známo, že ÚP vydal rozhodnutí č. j. 6334/2018/STB ze dne 25.9.2018 o nepřiznání příspěvku na živobytí po vydání napadeného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dávku mimořádná okamžitá pomoc. Příspěvek na živobytí byl nepřiznán z důvodu nedoložení rozhodných skutečností na výzvu. Žalovaný poznamenal, že pokud si osoba činí nárok na pomoc v hmotné nouzi, musí si být vědoma povinnosti prokazovat rozhodné skutečnosti a spolupracovat s příslušným správním orgánem. Mimořádná okamžitá pomoc se totiž vždy váže ke konkrétní situaci spojené s výdajem, na který osoba nemá dostatek prostředků. Žalobce uvedl typ mimořádné okamžité pomoci „ohrožení osoby sociálním vyloučením“ a při výběru životní situace, kde měl několik variant, zvolil „moje práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby“. Žalovaný také konstatoval, že důvodem zamítnutí žádosti o mimořádnou okamžitou pomoc nebylo dle ÚP neuvedené vyjádření žalobce o jakou osobu a trestnou činnost se jedná, ale nesplnění účelu mimořádné okamžité pomoci, která je poskytována z důvodu ohrožení sociálním vyloučením, jak výše uvedeno. Závěrem bylo

uvedeno, že odvolací správní orgán, tj. žalovaný, dospěl k závěru, že rozhodnutí (ÚP) nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

5. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 19.2.2019**, které bylo doručeno i žalobci, se separátně vyjádřil k žalobě proti napadeným rozhodnutím I. i II. a současně shrnul i průběh předmětných správních řízení. Také uvedl, že odvoláním napadená rozhodnutí ÚP ze dne 17.9.2018 týkající se nezletilých dětí žalobce E., O. a F. K. a dále i jejich otce, tj. žalobce, žalovaný jako odvolací orgán shledal v souladu s platnou právní úpravou zákona i správního řádu (tj. zákona č. 500/2004 Sb.). K **Napadenému rozhodnutí I.** žalovaný uvedl, že **žalobce v žádostech nezletilých dětí** o mimořádnou okamžitou pomoc, kdy pro každé požadoval částku 20.000,-Kč, uvedl, že práva a zájmy jeho dětí jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby a neuvedl, o jakou osobu a jakou trestnou činnost se jedná a v popisu životní situace a účelu použití mimořádné okamžité pomoci bylo u každého dítěte uvedeno, že nemá příjem a žádné finanční prostředky na základní životní potřeby, k čemuž ÚP v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že za tímto účelem je primárně poskytována opakující se dávka příspěvek na živobytí, která je určena k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb a na základě těchto skutečností nepovažuje žádné z uvedených dětí za osobu, které hrozí sociální vyloučení.

Také bylo uvedeno, že se žalovaný zabýval žádostí žalobce uvedenou v odvolání, kdy žádal okamžitě prošetřit podvody ze strany zaměstnance D. L. a Bc. D. P. a uvedl, že podle § 175 odst. 1 správního řádu mají dotčené osoby právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany; stížnost se podává u toho správního orgánu, který vede řízení, a tento je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené.

K žádosti žalobce o vyloučení MPSV Plzeň, kde by opět pro podvody byla věc zdržovaná a následně stejně zamítnutá, bez řádného prošetření, žalovaný citoval příslušná ustanovení zákona o místní příslušnosti a uvedl, že žádosti nelze vyhovět, neboť podle § 77 odst. 1 zákona o odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky ÚP rozhoduje MPSV.

Rovněž bylo připomenuto, že v odůvodnění rozhodnutí žalovaný citoval ustanovení § 2 odst. 6 zákona, kde je uveden demonstrativní výčet situací kdy může být poskytnuta dávka mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením a žadatel o tuto dávku se posuzuje bez společně posuzovaných osob, tj. samostatně. Nárok na dávku a její výplatu je upraven v § 38 odst. 2 zákona, kde se uvádí, že nárok na mimořádnou okamžitou pomoc vzniká dnem, kdy ji příslušný orgán pomoci v hmotné nouzi přizná. Nejedná se tedy o dávku, na níž vzniká nárok automaticky dnem splněním podmínek stanovených zákonem, jedná se o dávku fakultativní, vázanou na správní uvážení orgánu pomoci v hmotné nouzi. Základní dávkou pomoci v hmotné nouzi je opakující se dávka příspěvek na živobytí. Příspěvek na živobytí je určen na úhradu potřeb osoby (společné posuzovaných osob) na úrovni zabezpečující její základní životní podmínky. Jedná se především o zabezpečení stravy, ošacení, obuvi, základních hygienických potřeb apod. Dávka mimořádná okamžitá pomoc se vždy váže ke konkrétní situaci spojené s výdajem, na který osoba nemá dostatek prostředků. Žalobce v tiskopise žádosti v bodě E., kdy měl několik variant při výběru životní situace, zvolil „moje práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby“. Důvodem zamítnutí žádosti o mimořádnou okamžitou pomoc nebylo neuvedené vyjádření žalobce o jakou osobu a trestnou činnost se jedná, ale nesplnění účelu mimořádné okamžité pomoci, která je poskytována z důvodu ohrožení sociálním vyloučením. Žalovaný také zdůraznil, že prostřednictvím mimořádné okamžité

pomoci může být poskytnuta pomoc v situacích nepříznivého a mimořádného charakteru (nikoliv opakujícího se), což není případ úhrad za předškolní docházku dítěte, když finance na základní potřeby pro nezletilé děti, jsou primárně řešeny opakující se dávkou pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí.

Pokud se týká **Napadeného rozhodnutí II.**, tj. o **žádosti žalobce** o dávku mimořádná okamžitá pomoc z důvodu nebezpečí sociálního vyloučení podle zákona, kdy žádal o finanční prostředky na podané žaloby na úřad práce a MPSV a finanční prostředky na právní zastoupení a výdaje spojené se soudem, která byla zamítnuta, neboť tato dávka neslouží k požadovaným účelům a nelze ji srovnat s žádným výdajem, na něž může být dávka mimořádná okamžitá pomoci přiznána. Ohledně požadavku žalobce na okamžité prošetření podvodu ze strany zaměstnanců D. L. a Bc. D. P. a vyloučení MPSV Plzeň byly uvedeny naprosto shodné skutečnosti jako u Napadeného rozhodnutí I. výše uvedené.

Také bylo připomenuto, že k ochraně účastníka řízení nacházejícího se v tíživých majetkových poměrech před příliš tvrdými dopady zákona o soudních poplatcích, slouží institut osvobození od soudních poplatků; umožňuje hájit práva v soudních řízeních i osobám sociálně slabým, nebo nemajetným, kterým by požadavek na zaplacení soudního poplatku znemožnil přístup k soudní ochraně ve smyslu čl. 36 Listiny. Úhrada dopravy do zaměstnání je primárně řešena opakující se dávkou pomoci v hmotné nouzi, tj. příspěvek na živobytí. Důvodem zamítnutí žádosti žalobce bylo neplnění účelu dávky mimořádné okamžité pomoci, která je poskytována z důvodu ohrožení sociálním vyloučením nikoli neuvedení o jakou osobu a trestnou činnost se jedná. Tiskopis „Žádost o mimořádnou okamžitou pomoc“, předepsaný MPSV obsahuje všechny typy mimořádné okamžité pomoci a záleželo pouze na žalobci, kterou variantu zvolil.

Závěrem žalovaný připomněl, že žalobce nevznnesl písemnou odůvodněnou námitku podjatosti úřední osoby ÚP (§ 14 odst. 3 správního řádu), a tudíž nebylo o námitce podjatosti vůbec rozhodováno. Podjatost úředních osob ÚP při úkonech v řízení nebyla vyslovena. Námitka žalobce, že ve věci rozhodovaly vyloučené osoby, byla posouzena jako nedůvodná, s tím, že v odvolání uvedené slovní vyjádření („nechápaté úřednice“, „patrná neschopnost úřednic“, „neumí i ve svém vysokém věku zdejší úřednice počítat“, „opět zmíněná podvodnice pracující na úřadě práce“), není námitkou podjatosti. Stejně tak nebyly splněny důvody, pro něž lze delegaci provést (§ 131 odst. 2 správního řádu). Žalovaný proto vyjádřil, že jeho rozhodnutí jsou v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno tato rozhodnutí zrušit, a navrhl, aby žaloba byla v plném rozsahu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta jako nedůvodná.

6. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí ze dne 24.10.2018 i ve vyjádření žalovaného ze dne 19.2.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky založené ve správním spise byla napadená rozhodnutí I. a II. ze dne 24.10.2018 doručena žalobci dne 25.10.2018. Dle založeného usnesení MPSV ze dne 23.10.2018 č.j. MPSV-2018/212047-914 (téhož dne poznamenáno do spisu) byla dle § 140 odst. 1 správního řádu z moci úřední spojena řízení o odvolání nezletilých dětí K. – O., F. a E. – zastoupených zákonným zástupcem M. K., narozeným ....., tj. žalobcem.
7. **Nejvyšší správní soud** (dále jen **NSS**) sdělil podáním ze **dne 17.4.2019** č.j. Nao 62/2019-35, že k námitce podjatosti uplatněné žalobcem dne 22.2.2019 (č.l. 27) dle § 8 odst. 5 s.ř.s. nepřihlíží a spis vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

8. **Žalobce podáním ze dne 2.5.2019** sdělil, že trvá na nařízení ústního jednání.
9. **Usnesením ze dne 10.5.2019 č.j. 16Ad 6/2019-45** zdejší soud zamítl návrh žalobce ze dne 22.2.2019 na ustanovení zástupce.
10. **Ústního jednání konaného dne 16.1.2020** se žalobce nezúčastnil, ani nepřítomnost neomluvil, ač na ústním jednání trval. Přítomný zástupce žalovaného závěrem navrhl v souladu s vyjádřením z února 2019 zamítnout předmětnou žalobu jako nedůvodnou.
11. V **§ 2 odst. 6 zákona** je stanoveno: Za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat osobu, která v daném čase, s ohledem na neuspokojivé sociální zázemí a nedostatek finančních prostředků nemůže úspěšně řešit svoji situaci a je ohrožena sociálním vyloučením, jestliže zejména za a) je propuštěna z výkonu zabezpečovací detence, z výkonu vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, nebo za b) je po ukončení léčby chorobných závislostí propuštěna ze zdravotnického zařízení poskytovatele zdravotních služeb, psychiatrické léčebny nebo léčebného zařízení pro chorobné závislosti, nebo za c) je propuštěna ze školského zařízení pro výkon ústavní či ochranné výchovy nebo z pěstounské péče po dosažení zletilosti, respektive v 19 letech, nebo za d) nemá uspokojivě naplněny životně důležité potřeby vzhledem k tomu, že je osobou bez přístřeší, nebo za e) je osobou, jejíž práva a zájmy jsou ohroženy trestnou činností jiné osoby.
12. Dle **§ 38 odst. 2 zákona** nárok na mimořádnou okamžitou pomoc vzniká dnem, kdy ji příslušný orgán pomoci v hmotné nouzi přizná.
13. V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce přezkoumání Napadeného rozhodnutí I. a II. žalovaného z důvodů v ní uvedených, zejména požadoval, aby soud uložil žalovanému uhradit protizákonně vydané rozhodnutí zamítnout mimořádnou okamžitou pomoc v celé požadované sumě, prošetřit podvody úřednic ÚP Stříbro a MPSV Plzeň a podat o tom ve lhůtě žalobci vyjádření a uhradit žalobci úhradu za neoprávněný zásah do jeho osobnostních práv a jeho rodiny sumu 10.000.000,-Kč.
14. Soud však neshledal ze strany správních orgánů, tj. žalovaného a ÚP, taková pochybení, která by odůvodňovala zrušení obou napadených rozhodnutí, jak umožňuje při splnění zákonných podmínek soudní řád správní, neboť rozhodnutí žalovaného i ÚP jsou srozumitelná i přezkoumatelná. Žalovaný se v žalobou Napadených rozhodnutí I. a II. vypořádal dostatečným způsobem s odvolacími námitkami žalobce uplatněnými ve zcela shodných odvoláních ze dne 20.9.2018 proti rozhodnutím ÚP ze dne 17.9.2018, ačkoliv je žalobce přesvědčen o opaku. Ani žalobní body uplatněné v žalobě soud neshledal důvodnými, když nebylo shledáno, že by na ÚP rozhodovaly vyloučené úřední osoby, neboť ze strany žalobce v této projednávané věci nebyla řádně vznesena námitka podjatosti vůči konkrétním úředním osobám, jak je obsaženo v § 14 odst. 2 (nikoli 3) správního řádu a stejně tak nebyly splněny podmínky zákonem stanovené v § 131 odst. 2 správního řádu (nikoli s.ř.s., jak bylo uvedeno ve vyjádření žalovaného ze dne 19.2.2019 – jedná se o zřejmou písařskou chybu).
15. V daném případě se soud zcela ztotožňuje s postupem žalovaného, který Napadeným rozhodnutím I. a II. ze dne 24.10.2018 zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ÚP ze dne 17.9.2018 o zamítnutí žádostí o dávku mimořádná okamžitá pomoc pro výše uvedené nezletilé děti a jejich otce, tj. žalobce.
16. Žalobce totiž v popisu životní situace účelu použití mimořádné okamžité pomoci dle vlastního uvážení uvedl v žádosti, že žádá o finanční prostředky na jím podané žaloby na

ÚP a MPSV a ve vztahu k nezletilým dětem uvedl jako důvod úhradu předškolního vzdělávání. V daném případě soud připomíná, že mimořádná okamžitá pomoc se vždy váže ke konkrétní situaci spojené s výdajem, na který osoba nemá dostatek prostředků (viz výše citované znění § 2 odst. 6 zákona), proto se zdejší soud zcela ztotožnil ze závěry žalovaného, který nepovažoval uvedené výdaje žalobce za odůvodněné ve smyslu zákona, neboť požadovaná dávka mimořádné okamžité pomoci neslouží k žalobcem požadovaným účelům. Žalobce tedy nesplnil zákonný požadavek na účel mimořádné okamžité pomoci, která je poskytována z důvodu ohrožení sociálním vyloučením.

17. Za situace, kdy soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou a postup správních orgánů rovněž shledal v souladu s platnou právní úpravou, zamítl žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. (soud zamítne žalobu, není-li důvodná), jak uvedeno ve **výroku I. rozsudku**. Neznamená totiž, že je nesprávné či dokonce nezákonné rozhodnutí správního orgánu, není-li v souladu s požadavkem žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno. Za dané situace je nanejvýš vhodné, aby si žalobce uvědomil, že pokud požaduje přiznat konkrétní dávku dle zákona, pro její přiznání musí být splněny podmínky stanovené zákonem a nikoli, jak si představuje žalobce, že mu musí být vyhověno dle jeho představ, i když nejsou v souladu se zákonem. Takovýmto postojem si žalobce může i škodit místo toho, aby například využil možnosti dané jiným předpisem, např. školním zákonem, a požádat o snížení či prominutí úplaty z důvodu hmotné nouze za nezletilé děti v souvislosti s jejich docházkou do mateřské školy.
18. Soud ještě podotýká, že žalobcem požadovaný žalobní petit, kterým se domáhal uložit žalovanému uhradit za protizákonně vydané rozhodnutí zamítnout mimořádnou okamžitou pomoc v celé požadované sumě, uložit žalované řádně prošetřit podvody úřednic ÚP a MPSV a o tomto podat ve lhůtě navrhovateli vyjádření a uložit žalovanému uhradit žalobci úhradu za neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce a jeho rodiny sumu 10.000.000,- Kč, se zcela mýjí s možnostmi rozhodnutí stanovenými soudním řádem správním, tj. zákonem č. 150/2002 Sb., kdy soud může buď zamítnout žalobu, není-li důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.) či zrušit napadené rozhodnutí a případně i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, jež mu předcházelo, a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému, který je vysloveným právním názorem soudu v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 1, 3-5 s.ř.s.).
19. Žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů, jak uvedeno ve **výroku II. rozsudku**, jelikož žalobce nebyl úspěšný a úspěšný správní orgán nemá právo na náhradu ze zákona dle § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 16. ledna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.